

31999R2342

L 281/30

EIROPAS KOPIENU OFICIĀLAIS VĒSTNESIS

4.11.1999.

KOMISIJAS REGULA (EK) Nr. 2342/1999**(1999. gada 28. oktobris),****kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulas (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu un teļa gaļas tirgus kopīgu organizāciju piemērošanai attiecībā uz piemaksu shēmām**

EIROPAS KOPIENU KOMISIJA,

ņemot vērā Eiropas Kopienas dibināšanas līgumu,

ņemot vērā Padomes 1999. gada 17. maija Regulu (EK) Nr. 1254/1999 par liellopu gaļas tirgus kopīgu organizāciju ⁽¹⁾ un jo īpaši tās 4. panta 8. punktu, 5. panta 5. punktu, 6. panta 7. punktu, 7. panta 5. punktu, 8. panta 4. punktu, 9. panta 4. punktu, 10. panta 3. punktu, 11. panta 5. punktu, 12. panta 3. punktu, 13. panta 5. punktu, 20. pantu, 23. panta 3. punktu un 50. pantu,

tā kā:

- (1) Regula (EK) Nr. 1254/1999 izveido jaunu piemaksu sistēmu, kas aizstāj Padomes Regulā (EEK) Nr. 805/68 ⁽²⁾ noteikto. Lai ņemtu vērā jaunus noteikumus, ir jāgroza Komisijas 1992. gada 23. decembra Regula (EEK) Nr. 3886/92, kas nosaka sīki izstrādātus noteikumus Padomes Regulā (EEK) Nr. 805/68 par liellopu gaļas tirgus kopīgu organizāciju noteikto piemaksu shēmu piemērošanai, kā arī atceļ Regulas (EEK) Nr. 1244/82 un (EEK) Nr. 714/89 ⁽³⁾, kurā jaunākie grozījumi veikti ar Regulu (EK) Nr. 1410/1999 ⁽⁴⁾, un, ņemot vērā šos grozījumus, skaidrības labad būtu jāpārstrādā Regula (EEK) Nr. 3886/92.
- (2) Piemaksu shēmām, kas minētas no 3. līdz 25. pantam Regulā (EK) Nr. 1254/1999, būtu jāietilpst darbības jomā, kura paredzēta Padomes 1992. gada 27. novembra Regulai (EEK) Nr. 3508/92, kas izveido integrētu vadības un kontroles sistēmu ⁽⁵⁾ (turpmāk tekstā "integrētā sistēma") dažām Kopienas palīdzības shēmām, kurā jaunākie grozījumi veikti ar Regulu (EK) Nr. 1036/1999 ⁽⁶⁾. Tāpēc šī regula būtu jāizmanto tikai, lai horizontāli regulētu neregulētus noteikumus saistībā ar minēto integrēto sistēmu.
- (3) Reģionālā maksimālā daudzuma un ganāmpulku blīvuma mērķi nosaka to, ka vienas vecuma grupas dzīvniekiem, ko ietekmē abi šie pasākumi, vairs nevar piemērot īpašo piemaksu. Lai iegūtu sezonālizācijas piemaksu, šos dzīvniekus vajadzētu atzīt par tiesīgiem saņemt īpašo piemaksu.
- (4) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 3. punkta b) apakšpunkts nosaka, ka katram vīriešu dzimuma liellopam līdz nokaušanai vai eksportam būtu jābūt dzīvnieka pasei Padomes 1997. gada 21. aprīļa Regulas (EK) Nr. 820/97, kas izveido liellopu reģistrācijas un identifikācijas sistēmu, kā arī attiecas uz liellopu gaļas un

liellopu gaļas produktu marķēšanu ⁽⁷⁾ nozīmē vai arī līdzvērtīgam administratīvam dokumentam. Būtu jāparedz, ka valsts līmenī sagatavo un izsniedz administratīvu dokumentu. Lai ņemtu vērā īpašus administratīvos un kontroles apstākļus dalībvalstīs, būtu jāatļauj dažādas administratīvā dokumenta formas.

- (5) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 3. punktā par noteikumu īpašās piemaksas piešķiršanai noteikts turēšanas laiks. Tāpēc šis turēšanas laiks jādefinē un jānosaka tā lielums.
- (6) Noteikumiem īpašās piemaksas piešķiršanai slaukšanas brīdī būtu jāatbilst noteikumiem nokaušanas piemaksas piešķiršanai. Būtu jāprecizē to dokumentu tipi, kas pavada dzīvnieku līdz nokaušanai, nosūtīšanai vai eksportam. Lai ņemtu vērā īpašus noteikumus piemaksas piešķiršanai nokaušanas brīdī, jānosaka vecuma nosacījumi vēršiem, kā arī pieaugušu liellopu liemeņu noformējums.
- (7) Prasības sezonālizācijas piemaksas piešķiršanai būtu jāparedz saskaņā ar noteikumiem nokaušanas piemaksas piešķiršanai. Komisija, balstoties uz pieejamo informāciju, lemj, kuras dalībvalstis atbilst prasībām piemaksas piešķiršanai.
- (8) Zīdītājgovs jēdziens būtu jādefinē saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 7. punktu. Šajā definīcijā būtu jāiekļauj tas pašas šķirnes, kas iekļautas iepriekšējā sistēmā. Turklāt administratīvos noteikumus, ko piemēroja iepriekšējā shēmā, var turpināt piemērot pēc būtības, jo īpaši attiecībā uz vidējo izslaukumu un valsts papildu piemaksu.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 21. lpp.⁽²⁾ OV L 148, 28.6.1968., 24. lpp.⁽³⁾ OV L 391, 31.12.1992., 20. lpp.⁽⁴⁾ OV L 164, 30.6.1999., 53. lpp.⁽⁵⁾ OV L 355, 5.12.1992., 1. lpp.⁽⁶⁾ OV L 127, 21.5.1999., 4. lpp.⁽⁷⁾ OV L 117, 7.5.1997., 1. lpp.

- (9) Lai ieviestu individuālo maksimālo daudzumu sistēmu, būtu jāparedz noteikumi šo maksimālo daudzumu noteikšanai un paziņošanai ražotājiem. Lai nostiprinātu šīs sistēmas regulējošo iedarbību uz tirgu, būtu jāparedz, ka tiesības saņemt piemaksu, ko īpašnieks neizmanto noteiktā laikā, pāriet valsts rezervē. Būtu jāveic arī piemēroti pasākumi, lai nodrošinātu, ka ražotāji, kas tiesības ir ieguvuši bez maksas no valsts rezerves, izmanto tās tikai paredzētajiem mērķiem.
- (10) Būtu jāveicina šo tiesību mobilizācija, kā arī to piešķiršana ražotājiem, kas no tām gūs labumu. Šajā nolūkā būtu jānosaka minimālie izmantojamo tiesību procenti. Šiem procentiem jābūt pietiekamiem, lai novērstu nepietiekamu dažās dalībvalstīs pieejamo tiesību izmantošanu, kas var radīt problēmas prioritāriem ražotājiem, kuri piesaka tiesības caur valsts rezervi. Tādēļ dalībvalstīm būtu jāļauj paaugstināt minimālo izmantojamo tiesību procentu, kas tomēr nedrīkst pārsniegt 90 %.
- (11) Padomes 1999. gada 17. maija Regulas (EK) Nr. 1257/1999 par atbalstu lauku apvidu attīstībai no Eiropas Lauksaimniecības vadības un garantiju fonda (ELVGF) un par dažu regulu grozīšanu un atcelšanu⁽¹⁾ 22. un 23. pants nosaka ekstensifikācijas programmas. Tādēļ būtu jāparedz, ka uz dalības laiku minētajās programmās aptur tiesības saņemt šādā veidā atdotas zīdītājgovju piemaksas. Tomēr izņēmuma gadījumos var ļaut izmantot atdotās tiesības saņemt piemaksu saistībā ar citiem uz lauksaimniecības vidi vēršiem pasākumiem. Viens no mērķiem agrās pensionēšanās shēmai, ko paredz minētās regulas 10. pants, ir veicināt vecāku zemnieku aizstāšanu ar zemniekiem, kuri spēj uzlabot atlikušo lauku saimniecību saimniecisko dzīvotspēju. Ir pamats bažām, ka atsevišķi zemnieki nepiedalīsies agras pensionēšanās programmās, ja to dēļ ilgākā laika posmā var zaudēt tiesības uz zīdītājgovju piemaksu. Tāpēc dalībvalstīm būtu jādod iespēja pagarināt kopējo uz šīs programmas balstītās tiesību pagaidu iznomāšanas ilgumu.
- (12) Jāparedz konkrēti administratīvi noteikumi vienotai to noteikumu ieviešanai, kuri attiecas uz tiesību nodošanu un tiesību pagaidu iznomāšanu. Lai novērstu pārmērīgu administratīvo darbu, dalībvalstīm būtu jāļauj noteikt minimālo tādu tiesību daudzumu, ko var nodot vai iznomāt. Turklāt šādiem noteikumiem būtu jānodrošina, ka netiek pārkāpta Regulas (EK) Nr. 1254/1999 8. panta 1. punktā paredzētā apņemšanās katru reizi, kad nodod tiesības bez saimniecības nodošanas, noteikt šo nodoto tiesību procentu nodot valsts rezervē. Turklāt, lai izvairītos no tā, ka ļaunprātīgi izmanto noteikumu par tiesību nodošanu, būtu jāparedz laika ierobežojums šai pagaidu iznomāšanai.
- (13) Būtu jāpieņem noteikums, kas pieļautu elastību attiecībā administratīvo termiņu tiesību nodošanai, ja ražotājs var pierādīt, ka ir mantojis tiesības.
- (14) Īpašus gadījumus, ja ražotājs ganīšanai izmanto tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošo zemi un nodod visas tiesības citam zemniekam, tādējādi pārtraucot ražošanu, uzskata par saimniecības nodošanu.
- (15) Administratīvās tiesību nodošanas sistēmas piemērošanai, kurā jebkāda tiesību nodošanu bez saimniecības nodošanas, kā arī tiesību pagaidu iznomāšanu veic tikai caur valsts rezervi, ir jāizveido tiesisks pamats, kas saglabātu ekonomisku saskaņu ar tiešo tiesību nodošanu starp ražotājiem. Būtu izveido objektīvi kritēriji, lai noteiktu summu, ko valsts rezerve maksā ražotājam, kas ir nodevis savas tiesības, kā arī summu, ko maksā ražotājs, kas saņem līdzvērtīgas tiesības no valsts rezerves.
- (16) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 10. pants dalībvalstīm, kas atbilst šā panta prasībām, paredz īpašu izvēles shēmu zīdītājgovju piemaksas piešķiršanai telēm. Ar Komisijas lēmumu, balstoties uz pieejamo informāciju, nosaka, kura no dalībvalstīm atbilst prasībām šīs īpašās shēmas piemērošanai. Būtu jāprecizē īpašie noteikumi piemaksas piešķiršanai. Saskaņā ar zīdītājgovju piemaksas vispārējiem mērķiem, šī piemaksa būtu jāizmaksā zemniekiem, kuru teļu ganāmpulks ir paredzēts, lai atjaunotu govju ganāmpulku, nevis lai ražotu teles nokaušanai. Šajā nolūkā dalībvalstīm būtu jānosaka kritēriji, kuros ietilptu arī vecuma ierobežojumi un/vai prasības šķirnei.
- (17) Būtu jānosaka metode ganāmpulka blīvuma noteikšanai. Lai vienkāršotu ganāmpulka blīvuma praktisku piemērošanu, būtu jānosaka datums, no kura ņem vērā salīdzināmos piena daudzumus.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 80. lpp.

- (18) Ekstensifikācijas maksājumu izmaksā, ja ganāmpulka blīvums atbilst vienam vai diviem skaitļiem – pēc dalībvalsts izvēles. Aprēķinot tāda ganāmpulka blīvumu, kas pretendē uz ekstensifikācijas maksājumu, izmanto visus attiecīgajā brīdī saimniecībā esošos sešus un vairāk mēnešus vecos liellopus. Tādēļ ir vajadzīgi īpaši noteikumi par dzīvnieku skaitīšanu, kā arī par ražotāja deklarāciju par dalību shēmā. Šīs shēmas vadību var ievērojami atvieglināt, izmantojot elektronisku datubāzi, kas minēta Regulā (EK) Nr. 820/97. Šajā nolūkā būtu jāparedz, ka lieto šādu datu bāzi, ar noteikumu, ka tā, atbilstīgi dalībvalsts prasībām, piedāvā pietiekamas garantijas attiecībā uz tajā iekļauto datu precizitāti, kurus izmantos ekstensifikācijas maksājumu shēmā.
- (19) Pastāv risks, ka daži ražotāji var mākslīgi panākt atbilstību vidējiem ganāmpulka blīvuma rādītājiem, daļu gada turot nenormāli maz lopu. Būtu jāveic pasākumi, lai nodrošinātu, ka šādiem ražotājiem nepiešķir ekstensifikācijas maksājumu. Šajā nolūkā skaidrības labad būtu jānosaka, ka uz šo stāvokli attiecas 7. pants Padomes 1999. gada 17. maija Regulā (EK) Nr. 1259/1999, kas paredz kopīgus noteikumus tieša atbalsta plāniem saskaņā ar kopējo lauksaimniecības politiku⁽¹⁾, kā arī jānosaka tas, ka dalībvalstij būtu jāveic visi vajadzīgie pasākumi, lai piemērotu šo pantu saistībā ar ekstensifikācijas maksājumu shēmu.
- (20) Vienkāršības labad būtu vēlams nodrošināt vienkāršotu izvēles shēmu ekstensifikācijas maksājuma piešķiršanai visekstensīvākajiem lopkopības uzņēmumiem.
- (21) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 4. punkts dalībvalstīm, kas atbilst šī panta prasībām, paredz īpašu shēmu ekstensifikācijas maksājuma piešķiršanai slaucamām govīm. Būtu jānosaka kārtība, kādā, balstoties uz pieejamo informāciju, nosaka, kuras dalībvalstis atbilst prasībām šīs īpašās shēmas piemērošanai. Būtu jāprecizē īpaši noteikumi piemaksas piešķiršanai. Lai ievērotu saskaņu ar vispārējo ekstensifikācijas maksājumu shēmu, kā arī lai noteiktu precīzu slaucamo govju daudzumu, par kurām var saņemt piemaksu, slaucamām govīm būtu jānosaka turēšanas laika minimums.
- (22) Piemērojot dažus noteikumus, kas paredzēti Padomes 1971. gada 3. jūnija Regulas (EEK, *Euratom*) Nr. 1182/71 par noteikumiem, ko piemēro laika posmiem, dienām un termiņiem⁽²⁾, tas mākslīgi par vienu vai vairākām dienām pagarinās turēšanas laikus, ko izsaka mēnešos. Ņemot to vērā, būtu jāpieņem konkrēti noteikumi.
- (23) Lai saņemtu nokaušanas piemaksu, parasti būtu jāiesniedz pieteikumi. Ganāmpulka palīdzības pieteikums, ko paredz integrētā sistēma, būtu vienkāršības labad jāuzskata par pieteikumu nokaušanas piemaksai, ja tas satur elementus, kas vajadzīgi, lai pamatotu piemaksas izmaksu, un ja dzīvnieku nokauj tajā pašā dalībvalstī vai citā dalībvalstī, vai arī eksportē.
- (24) Saskaņā ar Regulu (EK) Nr. 820/97 dalībvalstīs līdz 1999. gada 31. decembrim ir jāizveido pilnībā darbotiespējīga datorizēta datu bāze. Būtu jābūt iespējai izmantot šo datu bāzi arī, lai atvieglotu nokaušanas piemaksas vadību, ar noteikumu, ka dalībvalsts uzskata, ka datu bāze sniedz pietiekamas garantijas par tajā esošo informācijas precizitāti piemaksu izmaksas vajadzībām.
- (25) Nokaušanas piemaksu par teļiem piešķir, ievērojot maksimālā svara ierobežojumus. Tādēļ būtu jānosaka liemeņa standarta noformējums, uz ko attiecas maksimālais svars.
- (26) Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. panta 1. punkts izvirza turēšanas laiku par noteikumu nokaušanas piemaksas piešķiršanai. Tādēļ būtu jādefinē šis laiks un jānosaka tā ilgums.
- (27) Komisijai ir jāiesniedz sīkas ziņas par valsts noteikumiem attiecībā uz papildu piemaksām un to īstenošanu.
- (28) Lai nodrošinātu, ka zemnieki piemaksas saņem pēc iespējas ātrāk, būtu jāparedz avansu piešķiršana. Taču, ņemot vērā valsts vai reģionālo maksimālo daudzumu piemērošanu, jāveic pasākumi, lai avanss nepārsniegtu galīgo summu. Tādēļ būtu jāparedz, ka dalībvalstis var samazināt avansa apjomu piemaksu shēmām, uz kurām attiecas šādi ierobežojumi.
- (29) Regula (EK) Nr. 1254/1999 nosaka sodu par tādu vielu vai produktu izmantošanu vai glabāšanu, ko neatļauj attiecīgie veterinārijas juridiskie akti. Atkārtotu pārkāpumu gadījumā par soda ilgumu būtu jālemj dalībvalstīm, kam ir vairāk iespēju noteikt pārkāpuma patieso smagumu.

⁽¹⁾ OV L 160, 26.6.1999., 113. lpp.

⁽²⁾ OV L 124, 8.6.1971., 1. lpp.

(30) Īpašo piemaksu un zīdītājgovju piemaksu shēmas ir balstītas uz kalendāro gadu kā atsaucē laiku. Ir jāprecizē datums, kurā nosaka elementus, ko ņem vērā, piemērojot minētās shēmas. Lai nodrošinātu saprātīgu un saskaņotu vadību, būtu jāizvēlas datums pieteikumu iesniegšanai. Tomēr īpašajai piemaksai, ko izmaksā par nokaušanas brīdī, ir jāparedz īpaši noteikumi, kas novērstu pārņemšanu no viena gada uz nākamo, lai iegūtu augstāku piemaksu. Attiecībā uz nokaušanas piemaksu nokaušanas vai eksporta diena labāk norāda vai attiecīgās darbības ir veiktas.

(31) Maiņas kurss noteicošajā dienā palīdzībai, piemaksām un summām, kas minētas 5. pantā Padomes 1988. gada 15. decembra Regulā (EK) Nr. 2799/98, kas nosaka agromonetāros pasākumus eiro (⁽¹⁾) ir maiņas kurss attiecīgajā dienā. Kursu, ko piemēro noteicošajā dienā nosaka tā, lai principā nodrošinātu, ka šādas palīdzības, piemaksas un summas pārrēķinot valstu valūtās, vienas dienas maiņas kurss krasī nemainītu to apjomus. Vislabākais šīs problēmas risinājums ir maiņas kursa caurmērs, kas aprēķināts proporcionāli laikam vienam mēnesim pirms piešķiršanas gada.

(32) Lai pārbaudītu pasākumus saistībā ar liellopu un teļa gaļas nozares piemaksu shēmu reformu, Komisijai ir jāsaņem pilnīga informācija par dalībvalstu veiktajiem ieviešanas noteikumiem un minēto shēmu piemērošanas kvantitatīvajiem rezultātiem. Tādēļ būtu jāparedz dalībvalstu pienākums ziņot konkrētus faktus. Lai atvieglotu datu pārraidi un analīzi, būtu jānosaka saskaņots formāts šo datu iesniegšanai.

(33) Lai veicinātu pāreju uz jauno shēmu, būtu jāpieņem pagaidu normas noteikumiem par paziņošanu, kā arī obligātai dzīvnieku marķēšanai un identifikācijai.

(34) Šajā regulā paredzētie noteikumi saskan ar Liellopu un teļa gaļas pārvaldības komitejas atzinumu,

IR PIENĒMUSI ŠO REGULU.

1. pants

Šī regula nosaka sīki izstrādātus noteikumus piemaksu shēmu piemērošanai, kā arī citu shēmu piemērošanai, kas ir noteiktas no 3. līdz 25. pantam Regulā (EK) Nr. 1254/1999.

(⁽¹⁾) OV L 349, 24.12.1998., 1. lpp.

I NODAĻA

ĪPAŠĀ PIEMAKSA

(Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. pants)

1. iedaļa

Vispārīgie pasākumi

2. pants

Piemērošana

1. Katrā ganāmpulka palīdzības pieteikumā (turpmāk tekstā "pieteikums") norāda informāciju, kas ir iekļauta integrētajā vadības un kontroles sistēmā, kas paredzēta Regulā (EEK) Nr. 3508/92 (turpmāk tekstā "integrētā sistēma"), kā arī:

a) dzīvnieku sadalījumu pa vecuma grupām;

b) atsauci uz pasēm vai administratīvajiem dokumentiem, kas pavadā dzīvniekus, par kuriem iesniegts pieteikums.

2. Pieteikumus var iesniegt par dzīvniekiem, kas turēšanas laika sākumā ir:

a) attiecībā uz bulļiem – ne mazāk kā septiņus mēnešus veci,

vai

b) attiecībā uz vēršiem – ne mazāk kā septiņus mēnešus veci un ne vairāk kā 19 mēnešu veci pirmajai vecuma grupai un ne vairāk kā 20 mēnešu veci otrajai vecuma grupai.

3. pants

Piemaksas piešķiršana

Dzīvniekiem, kas neatbilst piemaksas piešķiršanas prasībām, vai nu piemērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 4. punktā minēto proporcionālo samazinājumu vai arī piemērojot tās 12. pantā minēto ganāmpulka blīvumu, vairs nevar piemērot to pašu vecuma grupu, un tos uzskata par dzīvniekiem, par kuriem ir izmaksāta piemaksa.

4. pants

Pases un administratīvie dokumenti

1. Ja saskaņā ar Regulā (EK) Nr. 820/97 6. pantā noteiktajiem nosacījumiem pase nav pieejama, to aizstāj ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 4. panta 3. punkta b) apakšpunktā paredzēto valsts administratīvo dokumentu.

2. Dalībvalstu kompetentās iestādes nodrošina, ka šādas pases vai administratīvie dokumenti nodrošina, ka par vienu dzīvnieku vienā grupā piešķir tikai vienu piemaksu.

Dalībvalstis vajadzības gadījumā šajā nolūkā palīdz cita citai.

3. Dalībvalstis var noteikt, ka valsts administratīvais dokuments var būt:

- a) dokuments, kas pavada katru dzīvnieku;
- b) pilnīgs ražotāja saraksts, kas satur visu administratīvajam dokumentam nepieciešamo informāciju, ar noteikumu, ka attiecīgie dzīvnieki, sākot ar dienu, kurā veic pirmo pieteikumu, paliek kopā ar to pašu ražotāju, līdz tos laiž tirgū ar nolūku nokaut;
- c) pilnīgs saraksts centrālajās iestādēs, kas satur visu administratīvajam dokumentam nepieciešamo informāciju, ar nosacījumu, ka dalībvalsts vai dalībvalsts reģions, kas izmanto šo iespēju, uz vietas pārbauda visus dzīvniekus, par kuriem ir iesniegts pieteikums, pārbauda šo dzīvnieku pārvietošanos, kā arī iezīmē katru pārbaudīto dzīvnieku ar nepārprotamu zīmi, kas ražotājam jāsaaglabā;
- d) pilnīgs saraksts centrālajās iestādēs, kas satur visu administratīvajam dokumentam nepieciešamo informāciju, ar noteikumu, ka dalībvalsts veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai nodrošinātu to, ka piemaksu vienai vecuma grupai nepiešķir divas reizes, kā arī pēc lūguma iesniedz informāciju par katra dzīvnieka piemaksas statusu.

Dalībvalstis, kas plāno izmantot vienu vai vairākas no šīm iespējām, laikus par to informē Komisiju, kā arī iesniedz tai būtiskās ieviešanas noteikumus.

Lielbritāniju un Ziemeļīriju c) punkta nozīmē atsevišķi uzskata par dalībvalsts reģioniem.

5. pants

Turēšanas periods

Turēšanas periods ir divi mēneši, sākot ar nākamo dienu pēc pieteikuma iesniegšanas.

Tomēr dalībvalstis var noteikt, ka ražotājs ir tiesīgs izvēlēties citu sākuma dienu, ne vēlāk kā divus mēnešus pēc pieteikuma iesniegšanas.

6. pants

Reģionālais maksimums

1. Ja, piemērojot proporcionālo samazinājumu, iegūtais tiesīgo dzīvnieku skaits ir mazāks nekā vesels skaits, piemaksu piešķir par attiecīgo piemaksas vienības daļu. Tomēr šajā gadījumā ņem vērā tikai pirmo decimālciparu.

2. Ja dalībvalstis nolemj ieviest atšķirīgus reģionus vai arī pārveidot to teritorijās esošos reģionus Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3. panta c) punkta nozīmē, tās par savu lēmumu informē Komisiju līdz attiecīgā gada 1. janvārim, definējot reģionu un nosaucot noteikto maksimālo daudzumu. Par jebkādam turpmākām pārmaiņām Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

7. pants

Dzīvnieku skaita ierobežojums saimniecībā

1. Ja dalībvalstis nolemj mainīt dzīvnieku skaita ierobežojumu, kas ir 90 dzīvnieki katrā saimniecībā un katrā vecuma grupā, vai arī atkāpties no šā skaitļa, tās informē Komisiju līdz attiecīgā kalendārā gada 1. janvārim.

Ja turklāt dalībvalstis nosaka minimālo dzīvnieku skaitu saimniecībā, sākot ar kuru piemēro proporcionālo samazinājumu, tās informē Komisiju līdz attiecīgā kalendārā gada 1. janvārim.

2. Par jebkurām pārmaiņām, piemērojot pirmo punktu, Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

2. iedaļa

Piemaksas piešķiršana nokaušanas brīdī

8. pants

Piešķiršanas veids

1. Dalībvalstis var piešķirt īpašu piemaksu nokaušanas brīdī vienas vecuma grupas bulļiem, kā arī pirmās vai otrās vecuma grupas vēršiem, vai kombinējot piemaksas abām vecuma grupām.

2. Dalībvalsts, kas nolemj piemērot 1. punktā noteikto sistēmu, nodrošina, ka piemaksu piešķir arī tad, ja dzīvniekus, par kuriem tā pienākas, nosūta uz citu dalībvalsti vai eksportē uz trešo valsti.

3. Piemērojot 1. un 2. punktā minēto sistēmu, piemaksu piešķir, ja ir nodrošināta atbilstība šīs iedaļas noteikumiem, kā arī 34. pantam un 35. panta 1. un 2. punktam, ko piemēro *mutatis mutandis*.

4. Palīdzības pieteikumi satur 35. panta 1. punktā minēto informāciju, kā arī norādi par to, vai dzīvnieks ir bullis vai vērsis, un tiem pievieno dokumentu, kas satur 4. panta 2. punkta mērķiem vajadzīgo informāciju. Šis dokuments pēc dalībvalsts izvēles ir:

- a) pase vai pases kopija, ja izmantotais tips sastāv no vairākiem eksemplāriem;

vai

- b) pases kopija, ja izmantotais pases tips sastāv no viena eksemplāra, kas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 820/97 6. pantu ir jāatdod kompetentajai iestādei; šajā gadījumā dalībvalsts veic pasākumus, lai nodrošinātu, ka kopijā esošā informācija atbilst oriģinālam;

vai

- c) saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 820/97 6. pantā paredzētajiem nosacījumiem – valsts administratīvais dokuments, ja pase nav pieejama.

Dalībvalstis tomēr var apturēt valsts administratīvā dokumenta izmantošanu. Šādā gadījumā tās veic vajadzīgos pasākumus, lai nodrošinātu, ka piemaksu vienas un tai pašas vecuma grupas dzīvniekiem, ar kuriem veic Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumus, nepiešķir divas reizes.

Dalībvalstīs ar elektronisko datu bāzi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 820/97 3.b pantu, kas atbilstīgi dalībvalsts prasībām satur informāciju, kura vajadzīga, lai nodrošinātu, ka katram dzīvniekam un katrai vecuma grupai piešķir tikai vienu piemaksu, palīdzības pieteikumam nav jāpievieno pirmajā daļā minētais dokuments.

Papildus, atkāpjoties no pirmā apakšpunkta, dalībvalstis, kas izmanto 35. panta 2. punkta pirmajā daļā minēto iespēju, veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai ražotājs varētu noteikt dzīvniekus, par kuriem viņš pieprasa īpašu piemaksu.

5. Buļļiem nokaušanas apliecinājumā norāda liemeņa svaru.

6. Ja dzīvnieku nosūta, nosūtītājs nosūtīšanas faktu pierāda, deklarējot dalībvalsti, uz kuru nosūta dzīvnieku.

Šajā gadījumā palīdzības pieteikumos iekļauj:

- a) nosūtītāja vārdu un adresi (vai līdzvērtīgu kodu);
- b) dzīvnieka identifikācijas numuru;
- c) apliecinājumu, ka dzīvnieks ir vismaz deviņus mēnešus vecs.

Pieteikumus iesniedz, pirms dzīvnieks atstāj attiecīgās dalībvalsts teritoriju un nosūtīšanas pierādījumu iesniedz trīs mēnešu laikā, kopš dzīvnieks atstāj attiecīgās dalībvalsts teritoriju.

9. pants

Piešķiršanas sistēmas dati

1. Atkāpjoties no 5. panta, piemaksu izmaksā ražotājiem, kas attiecībā uz dzīvniekiem ir ievērojuši vismaz divus mēnešus ilgu turēšanas laiku, kurš beidzas mazāk nekā vienu mēnesi pirms nokaušanas, nosūtīšanas vai eksporta.

Par vēršiem piemaksu izmaksā ar šādiem noteikumiem:

- a) piemaksu par pirmās vecuma grupas dzīvniekiem izmaksā tikai tad, ja ražotājs ir turējis dzīvnieku ne mazāk kā divus mēnešus, laikā no brīža, kad dzīvnieks sasniedza septiņu mēnešu vecumu, līdz brīdim, kad tas vēl nebija sasniedzis 22 mēnešu vecumu;
- b) piemaksu par otro vecuma grupu izmaksā tikai tad, ja ražotājs dzīvnieku, kas ir sasniedzis 20 mēnešus, tur ne mazāk kā divus mēnešus;
- c) piemaksas abām vecuma grupām var izmaksāt kopā, ja ražotājs ir turējis dzīvnieku ne mazāk kā četrus mēnešus, saskaņā ar vecuma noteikumiem, kas izklāstīti a) un b) apakšpunktos;
- d) piemaksu par otro vecuma grupu var izmaksāt tikai tad, ja dzīvnieks ir nosūtīts uz citu valsti, kad tas ir sasniedzis 19 mēnešu vecumu.

2. Aprēķinot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. pantā minēto ganāmpulka blīvumu, katru dzīvnieku, uz kuru attiecas abas vecuma grupas, uzskaita divas reizes.

3. Liemeņa svaru nosaka liemenim, kas atbilst Padomes Regulas (EEK) Nr. 1208/81 ⁽¹⁾ 2. pantā izvirzītajām prasībām.

Ja liemeņa forma atšķiras no šīs definīcijas, piemēro Komisijas Regulas (EEK) Nr. 563/82 ⁽²⁾ pielikumā uzskaitītos korekcijas faktorus.

Ja dzīvnieku nokauj kautuvē, uz kuru neattiecas Kopienas pieaugušu liellopu liemeņu klasifikācijas tabula, dalībvalstis var ļaut noteikt svaru, balstoties uz nokautā dzīvnieka dzīvsvaru. Šādos gadījumos liemeni uzskata par 185 kilogramus smagu vai smagāku, ja nokautā dzīvnieka dzīvsvars bija 340 kilogrami vai lielāks.

10. pants

Paziņošana

Dalībvalstis līdz attiecīgā kalendārā gada sākumam informē komisiju par savu lēmumu piemērot šajā iedaļā minēto piemaksu piešķiršanas sistēmu, kā arī par attiecīgajām procedūrām.

⁽¹⁾ OV L 123, 7.5.1981., 3. lpp.

⁽²⁾ OV L 67, 11.3.1982., 23. lpp.

II NODAĻA

15. pants

DESEZONALIZĀCIJAS PIEMAKSA

(Regulas (EK) Nr. 1254/1999 5. pants)

11. pants

Piemaksas piemērošana

Komisija, vēlākais, līdz katra kalendārā gada 1. augustam nolemj, kurās valstīs nākamajā gadā var piešķirt desezonalizācijas piemaksu.

Dalībvalstis līdz tā gada 1. janvārim, kurā piešķir piemaksu, informē Komisiju, vai tās gatavojas piemērot Regulas (EK) Nr.1254/1999 5. panta 3. punktu.

12. pants

Tiesības saņemt piemaksu

1. Piemaksu var piešķirt tikai vēršiem, kas jau ir saņēmuši īpašo piemaksu vai arī ko uzskata par dzīvniekiem, kuri ir saņēmuši īpašo piemaksu saskaņā ar 3. pantu, dalībvalstī, kas piemēro desezonalizācijas piemaksu, ja dzīvnieki ir nokauti dalībvalstī, kura piemēro desezonalizācijas piemaksu.

2. Piemaksu var piešķirt tikai ražotājam, kas turējis dzīvniekus pēdējais pirms nokaušanas.

13. pants

Pieteikumi

1. Ražotājs pieteikumu iesniedz tās valsts kompetentajai iestādei, kuras teritorijā atrodas saimniecība.

2. Pieteikumu raksta saskaņā ar 8. panta 4. punktu un 35. pantu, ko piemēro *mutatis mutandis*.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai apstiprinātu, ka piemaksa ir piešķirta, kā arī regulāri un bez brīdinājuma pārbauda 35. pantā minēto sertifikātu pareizību.

III NODAĻA

PIEMAKSA PAR ZĪDĪTĀJGOVĪM

(Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. līdz 10. pants)

1. iedaļa

Vispārīgi noteikumi

14. pants

Gaļas šķirņu govīs

Šīs regulas I pielikumā uzskaitīto šķirņu govīs neuzskata par gaļas šķirņu govīm Regulas (EK) Nr. 1254/1999 3.f panta un 10. panta 2. punkta nozīmē.

Maksimālais individuālais salīdzināmais daudzums

1. Ja dalībvalsts nolemj mainīt Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā minēto maksimālo individuālo salīdzināmo daudzumu, kas ir 120 000 kilogramu, vai atkāpties no tā, tā informē Komisiju līdz attiecīgā kalendārā gada 1. janvārim.

2. Par jebkurām turpmākām pārmaiņām 1. punkta piemērošanā Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

16. pants

Turēšanas periods

Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punktā minētais sešu mēnešu turēšanas periods sākas nākamajā dienā pēc pieteikuma iesniegšanas.

17. pants

Pieteikumi

1. Piemaksas pieteikumos, ko iesniedz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punkta b) apakšpunktu, palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikumos vai, pēc dalībvalsts izvēles Regulas (EK) Nr. 3508/92 6. panta 1. punktā minētajos palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikumos (turpmāk – “pieteikumi”) norāda informāciju, ko pieprasa integrētā sistēmā, kā arī:

a) paziņojumu par piena individuālo salīdzināmo daudzumu, kas ražotājam piešķirts 31. martā pirms 12 mēnešu laikposma, kurā piemēro papildus nodokļu shēmu, kas sākas attiecīgajā kalendārā gadā; ja šis daudzums pieteikuma iesniegšanas dienā nav zināms, to pēc iespējas ātrāk paziņo kompetentajai iestādei;

b) ražotāja apņemšanos 12 mēnešus no pieteikuma iesniegšanas nepalēlināt individuālo salīdzināmo daudzumu virs Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punkta b) apakšpunktā noteiktā.

Tomēr b) punktu nepiemēro, ja dalībvalsts ir atcēlusi kvantitatīvo ierobežojumu.

2. Pieteikumus kalendārā gadā iesniedz sešu mēnešu laikā, ko nosaka dalībvalsts.

Dalībvalstis šajā laikā var noteikt atsevišķus laikposmus pieteikumu iesniegšanai.

18. pants

Vidējais izslaukums

Vidējo izslaukumu aprēķina, balstoties uz II pielikumā uzskaitītajiem vidējiem izslaukumiem. Tomēr šajos aprēķinos dalībvalstis var izmantot tajās atzītu dokumentus, kas apstiprina ražotāja vidējo izslaukumu.

19. pants

Valsts papildu piemaksa

1. Valsts papildu piemaksu var piešķirt tikai ražotājam, kas tajā pašā kalendārajā gadā saņem zīdītājgovju piemaksu.

To piešķir tikai dzīvniekiem, kas ir tiesīgi saņemt šo piemaksu, vajadzības gadījumā piemērojot proporcionālo samazinājumu, kas ir noteikts Regulas (EK) Nr. 1254/1999 10. panta 1. punkta trešajā daļā.

2. Dalībvalstis papildu piemaksas piešķiršanai var noteikt papildu noteikumus. Par šādu lēmumu tās laikus, pirms šie noteikumi stājas spēkā, informē Komisiju.

3. Komisija, vēlākais, līdz katra kalendārā gada 1. augustam nolemj, kuras dalībvalstis ir izpildījušas Regulas (EK) Nr. 1254/1996. panta 5. punkta trešajā daļā izvirzītos noteikumus.

2. iedaļa

Maksimumi, rezerves, tiesību nodošana

20. pants

Individuālais maksimums

1. Dalībvalstis saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 7. panta 1., 2. un 3. punktā izklāstītajiem nosacījumiem katram ražotājam nosaka individuālo maksimumu.

2. Katru ražotāju pēc iespējas ātrāk un, vēlākais, nedēļu pirms pieteikumu iesniegšanas par 2000. gadu informē par viņa individuālo maksimumu.

21. pants

Paziņošana

1. Dalībvalstis, vēlākais, līdz 2000. gada 1. martam informē Komisiju par pasākumiem, kas izmantoti, lai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 7. panta 3. punktu samazinātu individuālos maksimumus, kā arī par ražotājiem piešķirto tiesību kopējo skaitu un rezervei piešķirto tiesību skaitu.

2. Dalībvalstis līdz 2000. gada 1. martam informē Komisiju par samazinājuma aprēķināšanas metodēm saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 8. panta 1. punktu un – vajadzības gadījumā – par pasākumiem, ko veic saskaņā ar 8. panta 2. punkta a) apakšpunktu, kā arī – līdz katra gada 1. janvārim – par visiem labojumiem.

3. Izmantojot IV pielikuma tabulu, dalībvalstis, vēlākais, līdz 1. martam iesniedz Komisijai pagaidu informāciju un līdz 31. jūlijam galīgo informāciju katram kalendārajam gadam par:

a) tiesību uz piemaksām skaitu, kas iepriekšējā kalendārajā gadā bez kompensācijas izmaksas atdotas valsts rezervē pēc tiesību nodošanas bez saimniecību nodošanas;

b) neizmantoto tiesību uz piemaksām skaitu, kas saskaņā ar 23. panta 2. punktu iepriekšējā kalendārajā gadā nodotas valsts rezervē;

c) tiesību skaitu, kas iepriekšējā kalendārajā gadā piešķirtas saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 9. panta 3. punktu.

22. pants

Bez maksas iegūtas tiesības

Izņemot pienācīgi pamatotus izņēmuma gadījumus, ražotājs, kas bez maksas no valsts rezerves ir ieguvis tiesības uz piemaksu, trīs kalendāros gadus pēc kārtas nav tiesīgs nodot vai uz laiku iznomāt savas tiesības.

23. pants

Tiesību izmantošana

1. Ražotājs, kura īpašumā ir tiesības, var tās izmantot pats vai arī atteikties no tām un/vai iznomāt tās citam ražotājam.

2. Ja ražotājs nav izmantojis vismaz minimālo savu tiesību procentu, ko katru kalendāro gadu nosaka saskaņā ar 4. punktu, neizmantoto daļu nodod valsts rezervē, izņemot:

— ja ražotāja īpašumā ir maksimāli septiņas tiesības un viņš nav izmantojis savu tiesību minimālo procentu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu, katrā no diviem kalendārajiem gadiem pēc kārtas, pēdējā kalendārajā gadā neizmantoto tiesību daļu nodod valsts rezervē;

— ja ražotājs piedalās Komisijas atzītā ekstensifikācijas programmās,

— ja ražotājs piedalās Komisijas atzītā agrās pensionēšanās shēmā, kurā tiesību nodošanu un/vai pagaidu iznomāšanu nav obligāta,

vai

— izņēmuma gadījumos, kas ir pienācīgi pamatoti.

3. Tiesības uz laiku iznomā tikai uz veselīgiem kalendārajiem gadiem un vismaz par 24. panta 1. punktā noteikto dzīvnieku skaitu. Beidzoties pagaidu iznomāšanas laikam, kas nedrīkst pārsniegt trīs gadus pēc kārtas, ražotājs, izņemot tiesību nodošanas gadījumā, atgūst visas tiesības vismaz uz diviem kalendārajiem gadiem pēc kārtas. Ja ražotājs divus gadus pēc kārtas neizmanto vismaz minimālo savu tiesību procentu, kas noteikts saskaņā ar 4. punktu, dalībvalsts, izņemot pienācīgi pamatotus izņēmuma gadījumus, katru gadu atsauc un atdod valsts rezervē ražotāja neizmantoto tiesību daļu.

Tomēr ražotājiem, kas piedalās Komisijas atzītās agra pensionēšanās shēmās, dalībvalstis saistībā ar šīm shēmām veiktās pagaidu iznomāšanas ilgumu var pagarināt.

Ražotāji, kas apņēmušies piedalīties kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Padomes Regulas (EEK) Nr. 2078/92 (¹) 2. panta 1. punkta c) apakšpunktu vai kādā ekstensifikācijas programmā saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1257/1999 22. un 23. pantu, laikā, kad viņi piedalās programmās, nav tiesīgi uz laiku iznomāt un/vai nodot savas tiesības. Šo normu tomēr nepiemēro, ja programma atļauj nodot un/vai uz laiku iznomāt tiesības ražotājiem, kuriem ir jāiegūst tiesības, lai piedalītos pasākumos, izņemot šajā punktā minētos.

4. Ražotājam ir jāizmanto vismaz 70 % no savām tiesībām uz piemaksu.

Tomēr dalībvalsts var šo procentu paaugstināt līdz 90 %.

Dalībvalstis iepriekš informē Komisiju par procentiem, ko tās gatavojas piemērot.

24. pants

Tiesību nodošana un pagaidu iznomāšana

1. Dalībvalstis, balstoties uz to ražošanas struktūrām, var noteikt minimālo skaitu tiesībām uz piemaksām, ko var nodot daļēji, nenododot saimniecību. Šis minimālais skaits nedrīkst būt lielāks par piecām tiesībām.

2. Šādu tiesību nodošana un pagaidu iznomāšana stājas spēkā tikai pēc tam, kad ražotājs, kas nodod un/vai iznomā tiesības, kopā ar ražotāju, kas saņem tiesības, par to informē dalībvalsts kompetentās iestādes.

Šādu paziņošanu veic līdz dalībvalsts noteiktajam termiņam un ne vēlāk par dienu, kurā ražotājs, kas saņem tiesības, iesniedz piemaksas pieteikumu, izņemot gadījumu, ja tiesības nodod mantošanas ceļā. Šādā gadījumā ražotājam, kas saņem tiesības, ir jāspēj iesniegt atbilstīgus juridiskos dokumentus, kas pierāda, ka viņš vai viņa ir mirušā ražotāja tiesību saņēmējs.

25. pants

Individuālā maksimuma maiņa

Tiesību nodošanas vai pagaidu iznomāšanas gadījumā dalībvalstis nosaka jaunu individuālo maksimumu un ne vēlāk kā 60 dienās kopš tā laikposma pēdējās dienas, kurā ražotājs iesniedza savu pieteikumu, informē attiecīgos ražotājus par to rīcībā esošo tiesību uz piemaksām skaitu.

(¹) OV L 215, 30.7.1992., 85. lpp.

Šā panta pirmo daļu nepiemēro, ja tiesības nodod mantošanas ceļā.

26. pants

Ražotāji, kam nepieder zeme, ko viņi izmanto ražošanā

Ar ražotājiem, kas apsaimnieko tikai valsts vai kolektīvā īpašumā esošu zemi un, kas nolēmj pārtraukt apsaimniekot šādu zemi un nodot savas tiesības citam ražotājam, rīkojas tādā pašā veidā, kā arī ražotājiem, kas pārdod vai nodod savas saimniecības. Visos citos gadījumos ar šīm ražotājiem rīkojas kā ar ražotājiem, kas nodod tikai savas tiesības.

27. pants

Nodošana caur valsts rezervi

Ja dalībvalstis nosaka, ka bez saimniecības nodošanas tiesības nododamas caur valsts rezervi saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 8. panta 2. punkta b) apakšpunktu, tās piemēro valsts noteikumus, kas atbilst 23. līdz 26. pantam izklāstītajiem noteikumiem. Turklāt:

- dalībvalstis var noteikt, ka tiesības uz laiku iznomājamas caur valsts rezervi,
- ja tiesības uz piemaksu nodod vai uz laiku iznomā, piemērojot pirmo ievilkumu, nodošana valsts rezervē stājas spēkā tikai pēc tam, kad dalībvalsts kompetentās iestādes par to informē ražotāju, kas nodod un/vai iznomā tiesības, bet tiesību nodošana no valsts rezerves citam ražotājam stājas spēkā tikai pēc tam, kad šīs iestādes par to informē šo ražotāju.

Turklāt šādiem noteikumiem ir jānodrošina, ka dalībvalstis par to tiesību daļu, kas nav minēta Regulas (EK) Nr. 1254/1999 8. panta 1. punktā, izmaksā summu, kas atbilst summai, kura izrietētu no tiešas tiesību nodošanas starp ražotājiem, pievēršot uzmanību ražošanas attīstībai attiecīgajā dalībvalstī. Šī summa atbilst summai, ko pieprasītu no ražotājiem, kas saņem līdzvērtīgas tiesības no valsts rezerves.

28. pants

Daļējas tiesības

1. Ja, veicot aprēķinus saskaņā ar šīs iedaļas noteikumiem, iegūst rezultātu, kas nav vesels skaitlis, vērā ņem tikai pirmo decimālciparu.

2. Ja, piemērojot šo iedaļu, ražotāji vai valsts rezerve iegūst daļējas tiesības, šīs tiesības summē.

3. Ja ražotāja īpašumā ir daļējas tiesības, šīs tiesības atbilst attiecīgajai piemaksas vienības daļai, kā arī – vajadzības gadījumā – 19. pantā minētās valsts papildu piemaksas daļai un 32. pantā minētās ekstensifikācijas maksājuma daļai.

29. pants

Īpaša shēma telēm

1. Komisija, vēlākais, līdz 1999. gada 1. novembrim nolemj, kuras dalībvalstis atbilst Regulas (EK) Nr. 1254/1999 10. panta 1. punktā izklāstītajiem nosacījumiem.

Attiecīgās dalībvalstis līdz 2000. gada 1. janvārim informē Komisiju, vai tās domā piemērot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 10. pantā noteikto shēmu (turpmāk tekstā – “īpaša shēma”) un vajadzības gadījumā paziņo specifisko valsts maksimālo daudzumu, ko tās ir noteikušas. Par jebkurām turpmākām pārmaiņām Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim

2. Dalībvalstis, kas izmanto īpašo shēmu, nosaka kritērijus, lai nodrošinātu, ka piemaksu izmaksā zemniekiem, kuru teļu ganāmpulks ir domāts, lai atjaunotu govju ganāmpulku. Šajos kritērijos var iekļaut vecuma ierobežojumus un/vai prasības šķirnei.

Dalībvalstis līdz attiecīgā gada 1. janvārim informē Komisiju par pieņemtajiem kritērijiem. Par jebkurām turpmākām pārmaiņām Komisiju informē līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

3. Ja, piemērojot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 10. panta 1. punkta trešajā daļā minēto proporcionālo samazinājumu, iegūst tiesīgo dzīvnieku skaitu, kas ir mazāks nekā vesels skaitlis, piemaksu piešķir par attiecīgās piemaksas vienības desmitdaļu, kā arī – vajadzības gadījumā – par 19. pantā minētās valsts papildu piemaksas desmitdaļu un 32. pantā minētās ekstensifikācijas maksājuma daļu. Šajā nolūkā ņem vērā tikai pirmo decimālciparu.

4. Dalībvalstīs, kas piemēro īpašo shēmu, Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punktā izvirzīto prasību par minimālo turēto dzīvnieku skaitu pilnībā attiecina vai nu uz zīdītāgovīm, ja ražotājs ir iesniedzis pieteikumu par zīdītājgovīm, vai arī telēm, ja ražotājs ir iesniedzis pieteikumu par telēm.

5. Šajā īpašajā shēmā nepiemēro 20. līdz 28. panta noteikumus.

IV NODAĻA

NOTEIKUMI, KAS IR KOPĪGI ĪPAŠAJAI PIEMAKSAI UN ZĪDĪTĀJGOVJU PIEMAKSAI

30. pants

Pieteikumi

1. Dalībvalstis administratīvos nolūkos var paredzēt, ka pieteikumu iesniedz par minimālo dzīvnieku skaitu, ja vien šis skaits nepārsniedz trīs.

2. Neierobežojot 17. panta 2. punktu un 37. panta 7. punktu, dalībvalstis var noteikt laikposmus un dienas piemaksu pieteikumu iesniegšanai, kā arī pieteikumu skaitu, ko ražotājs var iesniegt saistībā ar vienu piemaksas shēmu vienā kalendārā gadā.

31. pants

Ganāmpulka blīvums

1. Katram ražotājam, kas par vienu un to pašu kalendāro gadu iesniedz:

— Regulas (EEK) Nr. 3508/92 6. panta 1. punktā minēto palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikumu,

un

— un vismaz vienu īpašās piemaksas vai zīdītājgovju piemaksas pieteikumu,

kompetentās iestādes nosaka LU (ganāmpulka vienību) skaitu, kas atbilst to dzīvnieku skaitam, par kuriem var piešķirt īpašo piemaksu vai zīdītājgovju piemaksu, ņemot vērā platību, kādā šī saimniecība audzē rupjo barību.

2. Nosakot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. pantā minēto ganāmpulka blīvumu, izmanto šādu procedūru:

a) uzskaita individuālo salīdzināmo piena daudzumu, kas ir piešķirts ražotājam 31. martā pirms 12 mēnešu laikposma, kurā piemēro papildu nodevas shēmu, kas sākas attiecīgajā kalendārā gadā;

b) slaucamo govju skaitu, kas vajadzīgs, lai saražotu šo salīdzināmo daudzumu saskaņā ar šīs Regulas 18. pantu.

3. Nosakot to dzīvnieku skaitu, kas ir tiesīgi saņemt piemaksu,

a) hektāru skaitu, ko nosaka saskaņā ar integrētās sistēmas noteikumiem, reizina ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 12. pantā minēto ganāmpulka blīvumu.

b) no šādi iegūtā skaitļa atņem LU skaitu, kas atbilst slaucamo govju skaitam, kuras vajadzīgas, lai saražotu salīdzināmo piena daudzumu, kas piešķirts ražotājam;

c) no šādi iegūtā skaitļa atņem LU skaitu, kas atbilst govju un/vai kazu skaitam, par kurām ir iesniegts piemaksas pieteikums.

Šādi iegūtais galīgais skaitlis atbilst maksimālajam LU skaitam, par kurām var piešķirt īpašo piemaksu un zīdītājgovju piemaksu.

4. Dalībvalstis informē katru attiecīgo ražotāju par viņam noteikto ganāmpulka blīvumu un no tā izrietošo LU daudzumu, par kurām var piešķirt piemaksu.

32. pants

Ekstensifikācijas maksājums

1. Lai iegūtu tiesības saņemt ekstensifikācijas maksājumu, ražotājiem palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikumā būtu jānorāda, ka viņi vēlas piedalīties ekstensifikācijas maksājuma shēmā.

2. Dzīvnieki, par kuriem saņemta īpašā piemaksa 3. panta izpratnē, nav tiesīgi saņemt ekstensifikācijas maksājumu.

3. Lai pārbaudītu, ka dzīvnieku skaits, kas aprēķināts saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 3. punkta a) apakšpunktu, atbilst ganāmpulka blīvuma prasībām, kas ir noteiktas minētās regulas 13. panta 2. punktā, dalībvalstis katru gadu nosaka vismaz piecas dzīvnieku skaitīšanas dienas un par to informē Komisiju.

Izņemot gadījumus, kad dalībvalstis nolēm, ka skaitīšanu veic jebkurā gada dienā,

— skaitīšanas dienas brīvi izkārto tā, lai tās raksturotu gadu kopumā, kā arī maina katru gadu,

un

— katru skaitīšanas dienu nosaka *a posteriori* un informē ražotājus ne ātrāk kā divas nedēļas pēc tam, kad šī diena ir noteikta.

Šajās dienās dzīvniekus skaita, izmantojot vienu no šīm metodēm pēc dalībvalsts izvēles:

— dalībvalstis katram ražotājam lūdz, balstoties uz viņa saimniecības reģistru, līdz datumam, ko nosaka dalībvalsts, deklarēt LU skaitu vai dzīvnieku skaitu katrā no abām vīriešu dzimuma liellopu kategorijām, kas minētas Regulas (EK) Nr. 1254/1999 III pielikumā,

vai

— dalībvalstis, kurām ir Regulas (EK) Nr. 820/97 3. panta b) apakšpunktā minētā elektroniskā datu bāze, šo datu bāzi izmanto, lai noteiktu LU skaitu, ar nosacījumu, kas šī datu bāze atbilstīgi dalībvalsts prasībām sniedz pietiekamas garantijas par ekstensifikācijas shēmai domāto datu precizitāti.

LU skaits, ko izmanto, lai noteiktu, vai ražotājs pilda Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 2. punktā noteiktās ganāmpulka blīvuma prasības, ir skaitīšanās dienās aprēķināto LU vidējais

aritmētiskais, kuram pieskaitīts LU skaits, kas atbilst aītām un govīm, par kurām tajā pašā kalendārajā gadā ir iesniegti pieteikumi.

Ja dalībvalstis tomēr nolēm, ka skaitīšanas diena var būt jebkura gada diena, tās var noteikt, ka a) un b) apakšpunktā minētos skaitļus aprēķina proporcionāli laikposmam, kurā dzīvnieki atrodas saimniecībā.

Dalībvalstis veic pasākumus, kas vajadzīgi, lai piemērotu Regulas (EK) Nr. 1259/1999 7. pantu attiecībā uz ražotājiem, kas, daļu gada turot nenormāli maz lopu, mākslīgi izpilda noteikumus, ko izvirza Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. pants.

4. Atkāpjoties no 3. punkta, dalībvalstis var ražotājiem ļaut izvēlēties vienkāršotu shēmu.

Šajā gadījumā ražotājam palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikumā ir jānorāda:

a) ka viņš paziņo, ka laikā līdz palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikuma dienai ir ievērojis ganāmpulka maksimālo blīvumu, kas noteikts Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. pantā;

un

b) ka viņš apņemas laikā no palīdzības, kas atkarīga no platības, pieteikuma dienas līdz 31. decembrim ievērot ganāmpulka blīvumu.

Ja dalībvalsts ir nolēmusi piemērot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 2. punkta otro daļu, ražotājs pieteikumā norāda, kuru no abiem maksimālajiem ganāmpulka blīvumiem viņš ievēro. Ražotājs savu izvēli var mainīt, vēlākais, pirms ir paziņots par viņa dzīvnieku skaita pārbaudi uz vietas.

Ražotājs kompetento iestādi var informēt par lēmumu atteikties no savas apņemšanās, vēlākais, pirms ir paziņots par viņa dzīvnieku skaita pārbaudi uz vietas. Šajā gadījumā viņš nav tiesīgs saņemt ekstensifikācijas maksājumu.

Uz šajā punktā minēto paziņojumu un apņemšanos attiecinā integrētajā sistēmā noteikto kontroli un soda sankcijas.

5. Dalībvalstis līdz 2000. gada 1. janvārim informē Komisiju par "ganību" definīciju Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 3. punkta c) apakšpunkta nolūkiem. Dalībvalstis par jebkurām sekojošām izmaiņām informē Komisiju līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

6. Komisija, vēlākais, līdz 1999. gada 1. novembrim nolēm, kuras dalībvalstis ir izpildījušas Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 4. punktā izvirzītos noteikumus.

Šajā punktā "ražotājs kalnainā apvidū" ir jebkurš ražotājs:

— kura ferma atrodas kalnainā apvidū,

vai

— kuram vismaz 50 % ganību atrodas kalnainā apvidū.

7. Neierobežojot 1. punktu, ražotāji, kas saskaņā ar 6. punktu ir tiesīgi saņemt ekstensifikācijas maksājumu, ganāmpulka palīdzības pieteikumā norāda, ka viņi piesakās uz ekstensifikācijas maksājumu. Viņi vismaz sešus mēnešus pēc kārtas, sākot ar dienu, kurā iesniedz pieteikumu, saglabā slaucamo govju skaitu, kas ir vismaz vienāds ar slaucamo govju skaitu, par kuru iesniedz pieteikumu ekstensifikācijas maksājumam. Šis sešu mēnešu turēšanas laiks sākas nākamajā dienā pēc pieteikuma iesniegšanas.

Pieteikumus kalendārā gadā laikā iesniedz kopumā sešu mēnešu laikposmā, ko nosaka dalībvalsts.

Dalībvalsts šajā kopējā laikposmā var noteikt atsevišķus laikposmus pieteikumu iesniegšanai.

8. Slaucamo govju skaits, par kurām ražotājam piešķir ekstensifikācijas maksājumu, nedrīkst pārsniegt vienu no šādiem diviem skaitļiem:

a) slaucamo govju skaitu, kas vajadzīgs, lai saražotu individuālo salīdzināmo piena daudzumu, ko ražotājam piešķir 31. martā pirms 12 mēnešu laikposma sākuma, kurā piemēro papildu nodevu shēmu, kas sākas attiecīgajā kalendārā gadā; šo govju skaitu aprēķina, izmantojot II pielikumā definētos vidējos izslaukumus;

b) kopējo govju skaitu saimniecībā, ko nosaka saskaņā ar 3. punktu, no kura atņem zīdītāgovju skaitu, kas atbilst individuālajam maksimumam.

9. Ja dalībvalstis nolemj piemērot vai arī pārtraukt piemērot Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 2. punktā noteikto iespēju, tās informē Komisiju līdz attiecīgā gada 1. janvārim.

10. Saskaņā ar šo pantu aprēķinot ganāmpulka blīvumu, vērā ņem tikai pirmos divus decimālciparus.

33. pants

Turēšanas perioda noteikšana

Šīs regulas 5. pantā, 9. panta 1. punktā, 16. pantā, 32. panta 7. punktā un 37. pantā minēto turēšanas laiku termiņš, neatkarīgi no tā vai tā ir vai nav darba diena, ir diena pirms dienas ar tādu pašu numuru kā šā laika sākuma diena.

V NODAĻA

NOKAUŠANAS PIEMAKSA

(Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. pants)

34. pants

Dalības deklarācija

Dalībvalstis var noteikt, ka, lai attiecīgajā kalendārā gadā iegūtu tiesības uz piemaksu, katram ražotājam pirms pirmā pieteikuma iesniegšanas par šo kalendāro gadu vai vienlaikus ar šo pieteikuma iesniegšanu ir jāiesniedz dalības deklarācija.

Ja ražotājs dalības deklarāciju nemaina, dalībvalsts tomēr var atzīt, ka spēkā paliek iepriekšējā deklarācija.

35. pants

Pieteikumi

1. Ganāmpulka palīdzības pieteikumos norāda informāciju, kas ir nepieciešam nokaušanas piemaksas izmaksai, tai skaitā dzīvniekiem, kas dzimuši pēc 1998. gada 1. janvāra – to dzimšanas datumu.

Ganāmpulka palīdzības pieteikumus iesniedz laikā, ko nosaka dalībvalsts un kas nedrīkst pārsniegt sešus mēnešus pēc dzīvnieka nokaušanas vai – ja dzīvnieku eksportē – pēc tam, kad tas ir atstājis Kopienas muitas teritoriju, un kas beidzas ne vēlāk kā nākamā gada februāra beigās, izņemot ārkārtas gadījumus, par kuriem lemj attiecīgā dalībvalsts, no kuras nosūta dzīvniekus vai no kuras tos eksportē.

Dalībvalstis var ļaut iesniegt pieteikumus personai, kas nav ražotājs. Šādā gadījumā pieteikumā jānorāda tā ražotāja vārds un adrese, kas piesakās uz piemaksu.

Katrā pieteikumā norāda informāciju, ko pieprasa integrētā sistēma, kā arī:

a) ja piemaksu piešķir nokaušanas brīdī – kautuves sertifikātu vai jebkādu dokumentu, ko sastādījusi kautuve un kas satur vismaz tādu pašu informāciju, norādot:

i) kautuves vārdu un adresi (vai līdzvērtīgu kodu),

ii) dzīvnieka nokaušanas dienu, kā arī identifikācijas un nokaušanas numuru,

iii) teļiem – liemeņa svaru (ja vien nepiemēro 36. panta 4. punktu);

b) dzīvniekiem, ko eksportē uz trešo valsti:

i) eksportētāja vārdu un adresi (vai līdzvērtīgu kodu),

ii) dzīvnieka identifikācijas numuru,

iii) eksporta deklarāciju, kurā ir norādīts to dzīvnieku vecums, kas ir dzimuši pēc 1998. gada 1. janvāra, un – teļiem, izņemot gadījumus, kad piemēro 36. panta 4. punktu – dzīvsvars, kas nedrīkst pārsniegt 290 kilogramu,

iv) pierādījumu, ka dzīvnieks ir atstājis Kopienas teritoriju, ko norāda tādā pašā veidā kā eksporta atmaksai.

Dalībvalstis tomēr var noteikt, ka a) un b) apakšpunktā minēto informāciju var nosūtīt ar dalībvalstu atzītu iestāžu palīdzību, kas var izmantot informācijas tehnoloģiju.

Dalībvalstis bez brīdinājuma regulāri pārbauda sertifikātu vai izsniegto dokumentu precizitāti un vajadzības gadījumā – piektajā apakšpunktā minētās informācijas precizitāti.

2. Atkāpjoties no 1. punkta, dalībvalstis ar Regulas (EK) Nr. 820/97 3. panta b) apakšpunktā minēto elektronisko datu bāzi var noteikt, ka informāciju par dzīvnieku nokaušanu, ko kautuves nosūta kompetentajai iestādei, uzskata par pieteikumu nokaušanas piemaksai ražotājiem, ar nosacījumu, ka datu bāze, atbilstoši dalībvalsts prasībām sniedz pietiekamas garantijas par tajā esošo datu precizitāti, kurus izmanto nokaušanas piemaksas shēmā un – attiecīgi – īpašās piemaksas izmaksai nokaušanas brīdī un/vai citām papildu piemaksām, ja tās izmaksā nokaušanas brīdī, un/vai sezonizācijas piemaksai.

Dalībvalstis tomēr var noteikt, ka pieteikumi jāiesniedz. Šādā gadījumā tās nosaka, kāda tipa informāciju iekļauj pielikumā.

Dalībvalstis, kas nolemj piemērot šo punktu, informē Komisiju līdz 2000. gada 1. janvārim. Tās informē Komisiju par jebkādam turpmākām pārmaiņām pirms to ieviešanas.

Dalībvalstis nodrošina, ka informācijā, ko iesniedz maksātājam aģentūrai, ir visa piemaksas izmaksai nepieciešamā informācija, tai skaitā:

- a) attiecīgajā gadā nokauto dzīvnieku tipi un skaits, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. panta 1. punktā minēto;
- b) informācija par atbilstību dzīvnieku vecuma ierobežojumiem un liemeņa svaram saskaņā ar šo pantu, kā arī 37. pantā minētajam turēšanas laikam;
- c) vajadzības gadījumā – informācija, kas nepieciešama, lai izmaksātu īpašo piemaksu nokaušanas brīdī un/vai papildu piemaksas, ja tās izmaksā nokaušanas brīdī, un/vai sezonizācijas piemaksu.

3. Dzīvniekiem, ar ko pēc 37. pantā norādītā turēšanas laika veikti Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumi, pat ja dalībvalsts, kurā dzīvnieki nokauti, izvēlas piemērot 2. punktā noteikto atkāpi, kautuve izsniedz 1. punkta ceturtā apakšpunkta a) punktā minēto dokumentu.

Ja divu dalībvalstu datu pārraidis mehānismi ir saderīgi, tās tomēr var nolemt izmantot 2. punktā aprakstīto sistēmu.

Dalībvalstis palīdz cita citai, lai nodrošinātu iesniegto dokumentu autentiskumu un/vai savā starpā izplatīto datu precizitāti. Šajā nolūkā dalībvalsts, kurā izmaksā piemaksu, dalībvalstij, kurā nokauj dzīvniekus, regulāri iesniedz pārskatu par nokaušanas sertifikātiem (vai tiem atbilstīgu informāciju) katrai kautuvei, kas saņemti no pēdējās dalībvalsts.

36. pants

Liemeņa svars un forma

1. Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. panta 1. punkta b) apakšpunkta vajadzībām noformētam teļa liemenim ir novilkta āda, veikta eviscerācija un atasiņošana, atdalīta galva un pēdas, taču saglabātas aknas, nieres un nieru tauki.

2. Vērā ņem liemeņa svaru pēc atdzesēšanas vai silta liemeņa svaru, ko nosaka pēc iespējas ātrāk pēc nokaušanas, iegūto skaitli samazinot par 2 %.

3. Ja liemeņus noformē bez aknām, nierēm un/vai nieru taukiem, to svaru palielina par:

a) 3,5 kilogramiem par aknām;

b) 0,5 kilogramiem par nierēm;

c) 3,5 kilogramiem par nieru taukiem.

4. Dalībvalstis var noteikt, ka gadījumos, ja teļš nokaušanas vai eksporta brīdī ir mazāk nekā piecus mēnešus vecs, Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. panta 1. punkta b) apakšpunktā svaram izvirzītās prasības uzskata par izpildītām.

Ja liemeņa svaru nevar noteikt kautuvē, iepriekš minēto prasību svaram uzskata par izpildītu, ja dzīvsvars nepārsniedz 290 kilogramu.

37. pants

Piemaksas saņēmējs

1. Piemaksu izmaksā ražotājam, kas ir turējis dzīvnieku vismaz minimālo turēšanas laiku, kurš beidzies mazāk nekā vienu mēnesi pirms nokaušanas vai eksporta.

2. Turēšanas laiks teļiem, ko nokauj pirms trīs mēnešu vecuma, ir viens mēnesis.

38. pants

Valstu maksimumi

1. Regulas (EK) Nr. 1254/1999 11. panta 1. un 3. punktā uzrādītie valstu maksimumi ir uzskaitīti III pielikumā.

2. Ja, piemērojot proporcionālo samazinājumu, iegūst tādu dzīvnieku skaitu, kuri ir tiesīgi saņemt piemaksu, kas ir mazāks nekā vesels skaitlis, piemaksu piešķir par attiecīgo piemaksas vienības daļu. Šajā nolūkā ņem vērā tikai pirmo decimālciparu.

VI NODAĻA

PAPILDU MAKSĀJUMI

(Regulas (EK) Nr. 1254/1999 14. līdz 20. pants)

39. pants

Valstu noteikumi

Sīkajā informācijā, ko Komisijai iesniedz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 18. pantu, ir jānorāda:

1. maksājumi par katru dzīvnieku (ja tāds piemēro):
 - a) orientējošie apjomi katras kategorijas katram dzīvniekam, kā arī piešķiršanas kārtība;
 - b) orientējošu prognozi par izdevumiem katras kategorijas dzīvniekiem (precizējot, vai piemaksas izmaksās kā papildinājumu nokaušanas piemaksai), kā arī par attiecīgo dzīvnieku skaitu;
 - c) īpašas ganāmpulka blīvuma prasības (izņemot gadījumu, ja piemaksas izmaksā kā papildinājumu nokaušanas piemaksai);
 - d) vīriešu dzimuma liellopu skaita ierobežojums saimniecībā (ja vajadzīgs);
 - e) cita informācija par piemērošanas noteikumiem.

Kategorijas, kas minētas a) un b) apakšpunktā, ir šādas: bulļi, vērši, zīdītāgovis, slaucamas govīs, teles, kas ir tiesīgas saņemt zīdītājgovju piemaksu, un citas teles, vai arī jebkura dalībvalsts noteikta dzīvnieku apakšgrupa, kas ietilpst šajās kategorijās;
2. maksājumi par platību (ja vajadzīgs):
 - a) reģionālo bāzes platību aprēķins;
 - b) orientējoši daudzumi uz hektāru;
 - c) orientējoša kopējo izdevumu un attiecīgo hektāru skaita prognoze;
 - d) informācija par piemērošanas noteikumiem.

40. pants

Sīki izstrādāts ziņojums

Sīki izstrādātā ziņojumā, ko Komisijai iesniedz saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 19. pantu, ir jāiekļauj tie paši elementi, kas noteikti 39. pantā, šos elementus atjaunojot un papildinot.

Turklāt tajā iekļauj:

- a) pārskatu par grūtībām, kas radušās, ieviešot papildu maksājumu shēmu;
- b) šīs shēmas efektivitātes novērtējumu;
- c) iespējams dažus ierosinājumus šīs shēmas attīstībai nākotnē.

VII NODAĻA

VISPĀRĪGIE NOTEIKUMI

41. pants

Avansu izmaksa

1. Balstoties uz administratīvo pārbaužu un pārbaužu uz vietas rezultātiem, kompetentā iestāde ražotājam par dzīvniekiem, ko uzskata par tiesīgiem saņemt piemaksu, izmaksā avansu, kas atbilst 60 % īpašās piemaksas, zīdītājgovju piemaksas un nokaušanas piemaksas.

Dalībvalstis var samazināt avansa apjomu īpašajai piemaksai, 29. pantā minētajai īpašajai shēmai telēm un/vai nokaušanas piemaksai, taču tā, lai tas nebūtu mazāks par 40 %.

Avansu nevar izmaksāt pirms tā gada 16. oktobra, par kuru ir iesniegts piemaksas pieteikums.

2. Piemaksas galīgā summa ir apjoms, kas atbilst starpībai starp avansa maksājumu un piemaksas apjomu, uz kuru ražotājam ir tiesības.

42. pants

Piešķiršanas gads

Pieteikuma iesniegšanas diena ir noteicošā diena, lai noteiktu gadu, uz kuru attiecinā dzīvniekus, par ko piešķir īpašo piemaksu, zīdītājgovju piemaksu, sezonālizācijas piemaksu un ekstensifikācijas maksājumu, kā arī LU skaitu, ko izmanto, lai aprēķinātu ganāmpulka blīvumu.

Tomēr, ja īpašo piemaksu piešķir saskaņā ar vienu no 8. pantā norādītajām iespējām:

— ja dzīvnieks nokauts ne vēlāk kā 31. decembrī,

un

— ja pieteikumu piemaksai par šo dzīvnieku iesniedz pēc šīs dienas,

piemērojams piemaksas apjoms, kas bija spēkā tā gada 31. decembrī, kurā dzīvnieks nokauts.

Lai nokaušanas piemaksai noteiktu palīdzības likmi un aprēķinātu proporcionālo samazinājumu saskaņā ar 38. pantu, piemaksas piešķiršanas gads ir gads, kurā dzīvnieks nokauts vai eksportēts.

43. pants

Pārreķins konkrētās valsts valūtā

Piemaksu un ekstensifikācijas maksājumu apjomus attiecīgās valsts valūtā pārreķina saskaņā ar vidējo maiņas kursu, ko piemēro decembrī pirms piešķiršanas gada, kuru nosaka saskaņā ar 42. pantu, un šo vidējo maiņas kursu un aprēķina proporcionāli laikam.

44. pants

Sodi par noteiktu vielu vai produktu nelegālu izmantošanu vai glabāšanu

Ja ražotājs atkārtoti izmanto vai glabā vielas vai produktus, ko neatļauj attiecīgās Komisijas regulas veterinārajā nozarē, dalībvalstis, ņemot vērā pārkāpuma smagumu, lemj, uz cik ilgu laiku aizliegt dalību palīdzības shēmās, saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 23. panta 1. punktu.

45. pants

Valsts īstenošanas noteikumi

Dalībvalstis veic visus piemērotos pasākumus, lai nodrošinātu, ka šo regulu piemēro pareizi. Par to tās tūlīt informē Komisiju.

46. pants

Paziņošana

1. Sākot no 2000. gada 1. jūlija, dalībvalstis katru gadu, vēlākais, līdz 15. septembrim par attiecīgā gada pirmajiem sešiem mēnešiem, un, vēlākais, līdz 1. martam par iepriekšējā gada otriem sešiem mēnešiem Komisijai paziņo:

a) vīriešu dzimuma liellopu skaitu, par kuriem iesniegti pieteikumi īpašajai piemaksai, dzīvniekus iedalot pa:

- vecuma grupām,
- dzīvnieka tipiem (bullis vai vērsis);

b) govju skaitu, par kurām ir iesniegti pieteikumu zīdītājgovju piemaksai saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām shēmām;

c) dzīvnieku skaitu, par kuriem iesniegti pieteikumi nokaušanas piemaksai katram dzīvnieku tipam (pieaudzis liellops vai teļš), norādot, vai dzīvnieki nokauti vai eksportēti;

d) dzīvnieku skaitu, par kuriem faktiski piešķirta desezonalizācijas piemaksa, norādot, vai uz šiem dzīvniekiem attiecas īpašās piemaksas pirmā vai otrā kvota, kā arī ražotāju skaitu, kas atbilst vienai no divām iepriekš minētajām vecuma grupām.

2. Sākot no 2001. gada, dalībvalstis, vēlākais, līdz katra gada 31. jūlijam Komisijai paziņo par iepriekšējo gadu:

a) vīriešu dzimuma liellopu skaitu, par kuriem faktiski piešķirta īpašā piemaksa, tos iedalot pa:

- vecuma grupām,

— dzīvnieka tipiem (bullis vai vērsis),

un norādot:

— vajadzības gadījumā – ekstensifikācijas maksājuma piešķirumu (iedalot saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 2. punktā norādītajiem ierobežojumiem), un attiecīgo lopkopju skaitu, ko norāda atsevišķi, saskaņā ar šiem ierobežojumiem,

— dzīvnieku skaitu vecuma grupās, par kuriem iepriekšējā kalendārā gadā nav piešķirta īpašā piemaksa, jo piemērots reģionālais maksimums;

b) govju un teļu skaitu, par kurām piešķirta zīdītājgovju piemaksa, tās iedalot saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 6. panta 2. punkta a) un b) apakšpunktā minētajām shēmām un vajadzības gadījumā norādot ekstensifikācijas maksājuma piešķirumu (iedalot saskaņā ar minētās regulas 13. panta 2. punktā minētajiem ierobežojumiem), kā arī ražotāju skaitu katrā shēmā;

c) slaucamo govju skaitu, par kurām piešķirts ekstensifikācijas maksājums;

d) dzīvnieku skaitu, par kuriem iepriekšējā gadā nav piešķirts ekstensifikācijas maksājums, jo piemērots valsts maksimums telēm;

e) vajadzības gadījumā – jebkādas valsts piemaksas piešķirumu papildus zīdītājgovju piemaksai, norādot:

- nosacījumus piemaksu piešķiršanai,

un

- apjomu, kas piešķirts par dzīvnieku;

f) dzīvnieku skaitu, par kuriem faktiski piešķirta piemaksa, nepiemērojot ganāmpulku blīvumu, kā arī attiecīgo ražotāju daudzumu;

g) dzīvnieku skaitu, par kuriem piešķirta nokaušanas piemaksa, iedalot dzīvniekus tipos (pieaudzis liellops vai teļš) un norādot, vai piemaksa piešķirta nokaušanas vai eksporta brīdī, kā arī attiecīgo ražotāju skaitu katrā no šīm grupām.

3. Dalībvalstis katru gadu, vēlākais, līdz 31. jūlijam, sākot no 2001. gada, informē Komisiju par katra tipa dzīvnieku skaitu, par kuriem iepriekšējā kalendārā gadā nav piešķirta nokaušanas piemaksa, jo piemēroti valsts maksimumi.

4. Dalībvalstis iesniedz šajā pantā precizēto informāciju, izmantojot IV pielikuma tabulas.

VIII NODAĻA

PAGaidu UN NOBEIGUMA NOTEIKUMI

47. pants

Pagaidu noteikumi

1. Saskaņā ar Regulas (EK) Nr. 1254/1999 50. pantu, lai veicinātu pāreju no Regulas (EEK) Nr. 805/68 noteikumiem uz Regulas (EK) Nr. 1254/1999 noteikumiem, paziņojumus Komisijai par 1999. gadu veic kārtībā, kas noteikta Regulā (EEK) Nr. 3886/92.

2. Regulas (EK) Nr. 1254/1999 21. pantā noteiktā prasība identificēt un reģistrēt dzīvniekus attiecas uz dzīvniekiem, kas dzimuši līdz 1998. gada 1. janvārim, un to veic saskaņā ar Padomes Direktīvā 92/102/EEC⁽¹⁾ izklāstīto kārtību, izņemot dzīvniekus, ar kuriem veikti Kopienas iekšējās tirdzniecības darījumi.

48. pants

Atcelšana

Ar šo no 2000. gada 1. janvāra ir atcelta Regula (EEK) Nr. 3886/92.

To turpina piemērot pieteikumiem, kas iesniegti ne vēlāk kā 1999. gada 31. decembrī.

Norādes uz atcelto Regulu uzskata par norādēm uz šo Regulu.

49. pants

Stāšanās spēkā

Šī regula stājas spēkā trešajā dienā pēc tās publicēšanas *Eiropas Kopienų Oficiālajā Vēstnesī*.

To piemēro no 2000. gada 1. janvāra, izņemot noteikumus par paziņojumiem un lēmumiem, kas paredzēti 10. pantā, 11. pantā, 15. pantā, 21. panta 2. punktā, 23. panta 4. punktā, 29. panta 1. un 2. punktā, 32. panta 5., 6. un 9. punktā, 35. panta 2. punktā un 39. pantā, ko jau piemēro, šai regulai stājoties spēkā.

Šī regula uzliek saistības kopumā un ir tieši piemērojama visās dalībvalstīs.

Briselē, 1999. gada 28. oktobrī

Komisijas vārdā —

Komisijas loceklis

Franz FISCHLER

⁽¹⁾ OV L 355, 5.12.1992., 32. lpp.

I PIELIKUMS

14. PANTĀ MINĒTO LIELLOPU ŠĶIRŅU SARAKSTS

- Angler Rotvieh (Angeln) — Rød dansk mælkerace (RMD)
 - Ayrshire
 - Armoricaïne
 - Bretonne Pie-noire
 - Fries-Hollands (FH), Française frisonne pie noire (FFPN), Friesian-Holstein, Holstein, Black and White Friesian, Red and White Friesian, Frisona española, Frisona Italiana, Zwartbonten van België/Pie noire de Belgique, Sortbroget dansk mælkerace (SDM), Deutsche Schwarzbunte, Schwarzbunte Milchrasse (SMR)
 - Groninger Blaarkop
 - Guernsey
 - Jersey
 - Malkeborhorn
 - Reggiana
 - Valdostana Nera
 - Itäsuomenkarja
 - Länsisuomenkarja
 - Pohjoissuomenkarja.
-

II PIELIKUMS

PANTĀ MINĒTAIS VIDĒJAIS IZSLAUKUMS

	(kilogramos)
Beļģija	5 450
Dānija	6 800
Vācija	5 800
Grieķija	4 250
Spānija	4 650
Francija	5 550
Īrija	4 100
Itālija	5 150
Luksemburga	5 700
Nīderlande	6 800
Austrija	4 650
Portugāle	5 100
Somija	6 400
Zviedrija	7 150
Apvienotā Karaliste	5 900

III PIELIKUMS

VALSTS MAKSIMUMI 38. PANTA 1. PUNKTĀ MINĒTAJĀM NOKAUŠANAS PIEMAKSĀM

	Pieauguši liellopi	Teļi
Beļģija	711 232	335 935
Dānija	711 589	54 700
Vācija	4 357 713	652 132
Grieķija	235 060	80 324
Spānija	1 982 216	25 629
Francija	4 041 075	2 045 731
Īrija	1 776 668	0
Itālija	3 426 835	1 321 236
Luksemburga	21 867	3 432
Nīderlande	1 207 849	1 198 113
Austrija	546 557	129 881
Portugāle	325 093	70 911
Somija	382 536	10 090
Zviedrija	502 063	29 993
Apvienotā karaliste	3 266 212	26 271

IV PIELIKUMS

21. panta 3. punktā un 46. pantā minētā tabula

1. ĪPAŠĀ PIEMAKSA
Dzīvnieku skaits

	Terminš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Vispārējā shēma un nokaušanas shēma		Tikai nokaušanas shēma	
				Viena vecuma amina vai pirmā vecuma amina		Otrā vecuma amina	
				Bullji	Vērsi	Vērsi	Vērsi
46. panta 1. punkta a) apakšpunkts	15. septembris	1.1	Dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti pieteikumi (no janvāra līdz jūnijam)				
	1. marts	1.2	Dzīvnieku skaits, par kuriem ir iesniegti pieteikumi (no jūlija līdz decembrim)				
46. panta 2. punkta a) apakšpunkta pirmais un otrais ievilkums	31. jūlijs	1.3	Apstiprināto dzīvnieku skaits (viss gads)				
46. panta 2. punkta a) apakšpunkta ceturtais ievilkums	31. jūlijs	1.4	Apstiprināto dzīvnieku skaits, piemērojot reģionālo maksimumu				

Ražotāju skaits

Regula (EK) Nr. 2342/1999	Terminš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Vispārējā shēma un nokaušanas shēma		
				Viena vecuma grupa vai pirmā vecuma grupa	Otrā vecuma grupa	Abas vecuma grupas kopā
46. panta 2. punkta a) apakšpunkta trešais ievilkums	31. jūlijs	1.5	Ražotāju skaits, kam piešķirta piemaksa			

2. DESEZONALIZĀCIJAS PIEMAKSA

Regula (EK) Nr. 1254/1999	Terminš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Viena vecuma grupa vai pirmā vecuma grupa	Otrā vecuma grupa	Abas vecuma grupas kopā
46. panta 1. punkta d) apakšpunkts	15. septembris	2.1	Dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti pieteikumi			
		2.2	Ražotāju skaits			
1. marts		2.3	Dzīvnieku skaits, par kuriem piešķirta piemaksa			
		2.4	Ražotāju skaits			

3. ZĪDĪTĀJGOVJU PIEMAKSA

Regula (EK) Nr. 2342/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Trii zīdītājgovju ganāmpulki	Jaukti ganāmpulki
46. panta 1. punkta b) apakšpunkts	15. septembris	3.1	Dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti pieteikumi (no janvāra līdz jūnijam)		
	1. marts	3.2	Dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti pieteikumi (no jūlija līdz decembrim)		
46. panta 2. punkta b) apakšpunkts	31. jūlijs	3.3	Govis, par kurām piešķirta piemaksa (viss gads)		
		3.4	Teles, par kurām piešķirta piemaksa (viss gads)		
		3.5	Ražotāji, kuriem piešķirta piemaksa (viss gads)		
				Summa par dzīvnieku	
46. panta 2. punkta c) apakšpunkts	31. jūlijs	3.6	Valsts piemaksa		
46. panta 2. punkta d) apakšpunkts	31. jūlijs	3.7	Dzīvnieki par kuriem nav piešķirta piemaksa, jo piemērots valsts maksimums telēm		

4. EKSTENSIFIKĀCIJAS MAKSĀJUMS

4.1 Piemērojot vienotu ganāmpulka blīvumu (Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 2. punkta pirmā daļa)

Regula (EK) Nr 2342/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Ipaša piemaksa	Ziditājgovju piemaksa	Slaučamas govīs	Kopā
46. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts	31. jūlijs	4.1.1	Dzīvnieku skaits, par kuriem piešķirta piemaksa				
		4.1.2	Ražotāju skaits, kam piešķirta piemaksa				

4.2 Piemērojot divus ganāmpulka blīvumus (Regulas (EK) Nr. 1254/1999 13. panta 2. punkta otrā daļa)

Regula (EK) 2342/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Ipaša piemaksa		Ziditājgovju piemaksa		Slaučamas govīs		Kopā	
				1,4 -1,8	<1,4	1,4 -1,8	<1,4	1,4 -1,8	<1,4	1,4 -1,8	<1,4
46. panta 2. punkta a), b) un c) apakšpunkts	31. jūlijs	4.2.1	Dzīvnieku skaits, par kuriem piešķirta piemaksa								
		4.1.2	Ražotāju skaits, kam piešķirta piemaksa								

5. PIEMAKSA, KAS ATBRĪVOTA NO GANĀMPULKA BLĪVUMA FAKTORA

Regula (EK) Nr. 2340/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Dzīvnieki	Ražotāji
46. panta 2. punkta f) apakšpunkts	31. jūlijs	5	Dzīvnieku un ražotāju skaits, kam piešķirta piemaksa neatkarīgi no ganāmpulka blīvuma faktora		

6. NOKAUŠANAS PIEMAKSA

Dzīvnieku skaits

Regula (EK) Nr. 2340/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Nokaušana		Eksports	
				Pieauguši dzīvnieki	Teļi	Pieauguši dzīvnieki	Teļi
46. panta 1. punkta c) apakšpunkts	15. septembris	6.1	Dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti pieteikumi (no janvāra līdz jūnijam)				

Regula (EK) Nr. 2340/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Nokaušana		Eksports	
				Pieauguši dzīvnieki	Teļi	Pieauguši dzīvnieki	Teļi
	1. marts	6.2	Dzīvnieku skaits, par kuriem iesniegti pieteikumi (no jūlija līdz decembrim)				
46. panta 2. punkta g) apakšpunkts	31. jūlijs	6.3	Dzīvnieki, par kuriem piešķirta piemaksa (viss gads)				
46. panta 3. punkts	31. jūlijs	6.4	Dzīvnieki, par kuriem nav piešķirta piemaksa, jo piemērots valsts maksimums				

Ražotāju skaits

Regula (EK) Nr. 2342/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Pieprasītā informācija	Nokaušana		Eksports	
				Pieauguši dzīvnieki	Teļi	Pieauguši dzīvnieki	Teļi
46. panta 2. punkta g) apakšpunkts	31. jūlijs	6.5	Ražotāju skaits, kam piešķirta piemaksa				

7. ZĪDĪTĀJGOVJU KVOTA

Regula (EK) Nr. 2342/1999	Termiņš pieteikumu iesniegšanai	Atsauce	Tiesību bilance gada sākumā	Tiesības, kas cedētas valsts rezervei un izņiet no		Tiesības, kas iegūtas no valsts rezerves	Tiesību bilance gada beigās
21. panta 3. punkts	1. marts (pagaīdu informācija)	7.1		a) tiesību nodošana bez saimniecības nodošanas	b) nepietiekama tiesību izmantošana		
21. panta 3. punkts	31. jūlijs (galīgā informācija)	7.2					